

og klogt at vige bort fra sin Plads paa Grund af et Mistillids- og Fordømmelses-Votum fra en af Monarchiets særlige Forsamlinger, saa kan den tage Foranstaltningen tilbage; thi den spiller ikke saa fremragende en Rolle i dette Dieblifs Situation. Den er saa langt fra at være Kjærnepunktet i det, det gjælder om, at jeg ikke skjønner rettere, end at det var muligt for et Ministerium, naar det fandt, at Folkethinget imod Forventning ikke billigede dette Skridt, da at opgive den omtalte Foranstaltning og vende tilbage til den tidligere Ordning.

Seg kan altsaa ikke skjønne, at vi ere stillede værre ved den Ordning, der nu foreligger. Dvertimod forekommer det mig, at vi i flere Henseender ere stillede meget bedre end i For tiden. Seg har derfor ikke uden dybeste Forbauselse kunnet høre den ærede Rigsdagsmand for Høibet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtale sig i saa kraftige Ord som disse, at den trufne Foranstaltning — det er en noget besynderlig Klimax, han bruger, men jeg skal holde mig til hans egne Ord efter Tidenden — at den „er saa farlig, for ikke at sige uhenfigtsmæssig, saa uheldig saavel for Kongeriget som i det Hele for Friheden og for hele det danske Monarchi“, og at den „besværer og bebyrder vor frie Bevillingsmyndighed“. Seg fatter ikke, hvorledes det har været muligt for den ærede Rigsdagsmand at være kommen dertil, og endnu mindre, hvorledes han har kunnet paastaae, at denne Foranstaltning vilde kunne vække paa de Klager over Prægravation, der stadig lyde til os fra de andre Landsdele. Det maa være mig tilladt her at gjøre den Bemærkning, at der ikke er Saa herhjemme, som i Form af Advarsler til os give vore Sjender Anslag. Seg siger paa ingen Maade, at det er med Hensigt at dette skeer; jeg siger navnlig ingenlunde, at den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) har til Hensigt at give vore Sjender Anslag, men jeg siger, at i Form af Advarsler til os sender han Tanter ud, der optages paa den anden Side og senere vende tilbage til os med al den Magt, de have faaet derved, at de kunne paaberaabe sig et Skin af Berettigelse ved at være fremsførte i vor egen Midte. Dermed skal man

være forsigtig! Men Prægravationsklagen vil sandelig ikke kunne opløste sit Hoved efter den nu trufne Ordning. Det er jo slet ikke paa det særlige Gebeet, at Klagen over Prægravation lyder. Derjom der skulde ligge nogen Prægravation deri, at Monarchiets Finantsminister tillige er Minister for noget Særligt, saa er den jo allerede tilstede; thi Monarchiets Finantsminister er jo allerede særlig Finantsminister for Slesvig og Holsteen. Men har Nogen hørt, at Slesvig eller Holsteen have paastaet om Monarchiets Finantsminister, at han bruger deres Midler til Monarchiets Bedste; de vilde unægtelig have ondt ved at gjøre det, da deres særlige Regnskaber indtil for ganske kort Tid siden stadigen have udvist en Underbalance, men de tage det jo ikke saa nøie Hæmmed, og hvis de havde kunnet gjøre en saadan Paastand om Prægravation gjældende, vilde den for længe siden være kommen frem. Seg skjønner ikke, at det er muligt for dem at sige, at fordi Kongerigets Finantsforvaltning er overtaget af Finantsministeren for Monarchiet, ere de derved blevne prægraverede, eller at Monarchiet maa yde Noget til Kongeriget; thi Enhver veed dog, at det er Kongeriget, der bærer Monarchiet, og ikke omvendt, at vi hvert Dieblif, hver Maaned, hver Ugedag afholde, uden at vi mærke det, Udgifter, som hvile paa hele Monarchiet, og er der Nogen, som tvivler derom, maa han ialtsald vide, at efter den 29de Juli 1861, at efter Monarchiets Indskrænkning til Normalbudgettet, hvor dog Pengene maatte komme et Steds fra, er Sandsynligheden for, at det er os, der bære Byrden, om end indirecte. Men hvor er det, at Prægravationsklagerne lyde? Det er paa Fællesstatens Omraade; det paastaaes, at Domainernes Fordeling er en Prægravation for Slesvig og navnlig for Holsteen; der paastaaes, at Hertugdømmerne svare langt større Told end Kongeriget; der paastaaes, at det er i højeste Grad ubilligt, at der til Flaaden, som siges i Virkeligheden kun at gavne Kongeriget, det vil sige den danske Deel af Monarchiet, skal af Holsteen betaales saa og saa mange pCt.; der klages fremdeles over, at Posteringerne i Fællesbudgettet ere ubillige og saaledes videre.